

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดจุดประสงค์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไว้ว่า จะวิเคราะห์ บทบาทและพฤติกรรมของหญิงร้ายที่ปรากฏในชาดกัฎฐกถา เพื่อศึกษาถึงทรศนะของ ชาดกัฎฐกถาที่มีต่อความร้ายของผู้หญิง และเปรียบเทียบทรศนะของพระไตรปิฎกกับ ทรศนะของชาดกัฎฐกถาดังกล่าวนั้น

จากการศึกษาพบว่า หญิงร้ายในชาดกัฎฐกถานั้น คือผู้หญิงที่มักมากใน กามารมณ์ เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมมารยา และมีพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ เป็นผู้ที่มิบทบาทในฐานะภรรยาผู้นอกใจสามี และหญิงผู้ทำลายศีลและตบะของนักบวช

ทรศนะของชาดกัฎฐกถามีว่า ความร้ายของผู้หญิงคือความประพฤตินันไม่ เหมาะสมในเรื่องทางเพศ ผู้หญิงที่มักมากในกามารมณ์สามารถทำอันตรายต่อการ ประพฤติพรหมจรรย์ของภิกษุ เพราะฉะนั้น ภิกษุจึงควรสำรวมระวังในเรื่องผู้หญิง ตั้ง ใจประพฤติพรหมจรรย์เพื่อความหลุดพ้นจากทุกข์ในสังสารวัฏ อนึ่ง ชาดกัฎฐกถา เสนอแนวปฏิบัติต่อผู้หญิงไว้ 3 ทางคือ ทางกายปฏิบัติด้วยการหลีกเลี่ยงไม่พบปะ ทาง วาจาปฏิบัติด้วยการไม่สนทนาด้วยตัวต่อตัว และทางใจปฏิบัติด้วยการตั้งสติเมื่อต้อง เกี่ยวข้อง

ส่วนพระไตรปิฎกนั้นมีข้อความที่กล่าวถึงความร้ายกาจของผู้หญิงอยู่ในสอง ปิฎกเท่านั้น คือ สุตตันตปิฎกและวินัยปิฎก และทั้งสองปิฎกนั้นปรากฏทรศนะที่มีต่อ ผู้หญิงและเสนอแนวปฏิบัติต่อผู้หญิงทำนองเดียวกับชาดกัฎฐกถา เพียงแต่สุตตันตปิฎก มีการเสนอแนะอุบายทางใจ ด้วยการควบคุมความคิดที่มีต่อผู้หญิง เพื่อไม่ให้กามราคะ เกิดขึ้นได้ และวินัยปิฎกมีบทลงโทษต่อภิกษุในความคิดที่เกี่ยวกับเรื่องทางเพศหนักเบา ตามพฤติกรรมที่ภิกษุกระทำ โดยมีบทลงโทษสูงสุดคือปาราชิกสำหรับปรับภิกษุผู้เสพ

เมธุนให้ขาดจากความเป็นภิกษุ และบทลงโทษอื่น ๆ รong ๆ ลงมาสำหรับปรับภิกษุผู้มี
พฤติกรรมทางกายหรือวาจาที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดปัญหาความผิดทางเพศได้

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ธรรมชาติของพุทธศาสนาที่มีต่อหญิงร้าย ที่ปรากฏใน
พระไตรปิฎกก็ดี ชาดกกุฎฐกถาก็ดี ต่างสอดคล้องกัน ทั้งนี้ เนื่องจากแนวความคิดในการ
เสนอเนื้อหาสาระเช่นนี้เกิดจากเจตนารมณ์ที่เหมือนกัน กล่าวคือความต้องการที่จะ
ควบคุมภิกษุให้ประพฤติตนอยู่ในบรรทัดฐานของความเป็นภิกษุ และป้องกันผลเสียที่
จะเกิดขึ้นจากการเกี่ยวข้องกับระหว่างภิกษุกับผู้หญิง จึงนับเป็นความพยายามในการที่จะ
รักษาภิกษุสงฆ์ให้ดำรงอยู่เพื่อสืบทอดพุทธศาสนาให้ยาวนานที่สุด

ข้อเสนอแนะ

นิทานชาดกจำนวน 547 เรื่อง ในชาดกกุฎฐกถานั้นมีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย
หลายครอบคลุมนิทานอินเดียโบราณทุกประเภท เนื้อเรื่องเหล่านั้นปรากฏบทบาททั้ง
ของเทวดา มนุษย์ อมนุษย์ และสัตว์ จึงมีทางที่จะศึกษาค้นคว้าในแง่มุมต่าง ๆ ได้อีก
มาก ทั้งในเชิงภาษา ศาสนา-ปรัชญา วรรณคดีเปรียบเทียบ และคติชนวิทยา เป็นต้น.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย